

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 476

гр. Пловдив, 16.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Иван Хр. Перпелов
като разгледа докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно частно
наказателно дело № 20225000600465 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на глава 21 НПК.

С протоколно определение № 1392/27. 10. 2022 г., постановено по ЧНД 1087/2022 г. Пловдивският окръжен съд е оставил без уважение предложението на председателя на Пробационен съвет - * за замяна на наказанието ПРОБАЦИЯ, наложено на Р. Р. Б. с присъда № 49/08. 06. 2020 г. по НОХД № 264/2020 г., по описа на РС Пазарджик, в сила от 05. 08. 2020 г., с наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

С депозирана жалба е атакувано така постановеното определение от председателя на Пробационния съвет, звено гр. *, като необосновано и незаконосъобразно. Прави се искане за постановяване на ново определение, с което да се уважи предложението.

Прокурорът даде заключение, че предложението за замяна е основателно. Същото следва да се уважи и се приложи разпоредбата на чл. 66 НК.

Защитата също счита, че при уважаване на предложението за замяна изпълнението на наказанието е необходимо същото да се отложи по реда на

чл. 66 НК.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбата, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваното определение, Пловдивският окръжен съд е приел за установено, че Р. Б. е осъден с присъда по НОХД № 264/2020 г. по описа на РС Пазарджик. Наложено му е наказание „пробация“, включващо двете задължителни пробационни мерки за срок от осем месеца.

Наказанието не е приведено в изпълнение, поради неоткрването на лицето. В периода от 11.09.2020 г. до 09.05.2022 г. осъденият е обявен за ОДИ с мярка „принудително довеждане“ с телеграма № 21042/11.09.2020 г.

На 07.05.2022 г. е задържан на ГКПП * и на 09.05.2022 г. е бил доведен принудително в сградата на ОСИН* от служители на ГДО *. Именно датата 09.05.2022 г. е отчетена като начало на изпълнение на наказанието. Тогава Р. Б. е запознат със задълженията си по време на изпълнение на наложените пробационни мерки, както и че при неспазването им ще му бъдат наложени наказанията, предвидени в ЗИНЗС. Наред с това е предупреден, че при невъзможност за изпълнение следва да уведоми своевременно пробационен служител с представяне на надлежни документи.

Първата пробационна мярка е изпълнявана на предварително уговорените дни до 23.05.2022 г., включително, като от 25.05.2022 г. е отразено неявяване на лицето. От приложения график за провеждане на срещи с осъдения /л.49 от досието/ също се установява проведени три срещи в рамките на м. май 2022, след което на утвърдената такава на 01.06.2022 г. /за която лично е бил уведомен, видно от положения подпис на лицето в графа № 5/, същият не се е явил.

Според изготвения на 17.05.2022 г. първоначален доклад от инсп. Е. И., осъденият изразил желание да покаже законосъобразно поведение за бъдеще, но изрично е отразила, че съществува вероятност да допусне отклонение от мерките предвид това, че вече „е устроен в *“. От ипсп. И. е изготвена и докладна записка с рег. № 2675/01.06.2022 г. /л. 77 от проб. досие/, в която е отразено, че на 27.05.2022 г. в телефонен разговор с осъденото лице то я уведомило, че вече е заминало за *, тъй като от около 2 години живее и работи там. Както и че на 01.06.2022 г. отново я е потърсил по телефона, като е посочил града в *, където живее и телефон за връзка.

Извършени са били след тази дата проверки на адреса, на който е следвало да се изпълнява мярката „задължителна регистрация по настоящ адрес“, но е отразено в изготвената докладна записка, че лицето не е намерено /л. 78/. Видно от справка от Сектор „БДС“, отразено е било излизане на Б. от страната на 23.05.2022 г. Аналогична справка изиска и съдът за нуждите на

настоящото производство.

В тази връзка на заседание на Пробационен съвет * от 14.06.2022 г. е взето решение за изготвяне на предложение до Окръжен съд Пловдив за замяна на наказанието „пробация“ с наказание лишаване от свобода на основание чл. 43а, т.2 от НК спрямо осъдения Р. Б.. Изпълнението на пробационните мерки е преустановено на 14.06.2022 г. на основание чл. 228, ал.1 от ЗИНЗС, като към тази дата осъденото лице е изтърпяло 1 месец и 4 дни от наказанието „пробация“, т.е. неизтърпяната част е в размер на 6 месеца и 26 дни.

Първоинстанционният съд е приел за безспорно установено, че осъденият Р. Р. Б. живее и работи на територията на *, като това обстоятелство не е новонастъпило, нито пребиваването му на територията на тази държава е спорадично. Видно от ангажираните от защитата и изискани от съда за нуждите на настоящото производство писмени доказателства - справка за задгранични пътувания от ОДМВР * и 3 бр. копия от трудови договори, представени в превод на български език, Р. Б. от м. септември 2021 г. е трудово ангажиран и се намира в трудови правоотношения с работодатели на територията на Република* - „* и „*, вкл. към м. май 2022 г. и септември 2022 г.

В представените трудови договори е отразен негов адрес в гр. *, който е непроменен /и на който е бил призоваван от съда за нуждите на настоящото производство/. Справката от ОДМВР * също показва само две негови влизания на територията на Р България след м. юни 2020 г. за по няколко дни, което съвпада с твърденията на защитата за постоянен трудов ангажимент на Б. извън страната.

Първоинстанционният съд е установил безспорната фактическа обстановка въз основа на внимателен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства.

Не може обаче да се сподели становището в мотивите към атакуваното определение, според което и в конкретният случай трудовата ангажираност на осъдения в страна - членка е необходимо да се приеме като основателна причина за неизпълнение на пробационните му мерки. В тази насока са анализирани текстовете на чл. 41 ал. 1 НК и чл. 77 ал. 3 ЗИНЗС, които са свързани с изпълнение на наказанието лишаване от свобода.

Внимателният анализ на събраните по делото доказателства показва, че присъдата, с която Р. Б. е осъден на наказание пробация по НОХД 264/2020 г., по описа на Районен съд Пазарджик, е потвърдена с решение № 70/05. 08. 2020 г. по ВНОХД № 271/2020 г., по описа на Окръжен съд Пазарджик. Наказанието обаче, след влизане на присъдата в сила, не е било преведено в изпълнение. Причината за това е, че в период от почти две години осъденият е издирван с мярка принудително довеждане. Той е открит едва на 09. 05. 2022 г., когато е бил установен при влизането му в страната през ГКПП *.

Едва тогава, две години след влизане в сила на съдебния акт, на практика е започнало изпълнение на наказанието пробация, което обаче е

продължило едва 14 дни до 23. 05. 2022 г. и проведени три срещи с пробационен служител.

Действително, в досието на осъдения е приложена докладна записка от инспектор Е. И., която изрично е споменала в нея, че при една от срещите с осъдения той е споделил, че от около преди 2 години живее в Г.* и се е прибрал в България за около седмица заради погребението на негов близък. Инспекторката коректно е обяснила по какъв начин може да се реализира възможността това наказание да се изпълнява в друга страна – членка на ЕС. Проведени са действителни разговори със защитника на осъдения, който е заявил желанието наложеното му наказание да бъде заменено с наказание лишаване от свобода. След това са проведени два телефонни разговора с Р. Б., който е информирал пробационния служител, че вече е заминал за * и няма да изпълнява наложеното наказание.

Анализът на тези доказателства, които са надлежно установени и коментирани от първоинстанционния съд водят до извода, че безспорно е установена трудовата ангажираност на Р. Б. в *. Същият обаче е следвало да предприеме необходимите действия включително и чрез надлежно сизиране на Пробационната служба за преценка започване процедурата, регламентирана в чл. 9 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни решения и решения за пробация, с оглед упражняване надзор на пробационните мерки и алтернативните санкции. Тази инициатива е следвало да бъде направена по съответния ред именно от осъдения респ. от неговия защитник, а не чрез провеждане на неофициални телефонни разговори, включително и когато на практика той се е намирал извън пределите на страната. Поради това настоящата инстанция счита, че упрекът към Пробационната служба, че не е предприела необходимите действия в тази насока не може да бъде споделен.

Пловдивският апелативен съд счита, че жалбата против атакуваното определение е основателна, тъй като с оглед изложената по-горе хронология на неизпълнение на наказанието пробация не може да се приеме, че в случая са били налице основателни причини за това.

Основателно е искането на представителя на Апелативна прокуратура, което се споделя и от защитата, че наложеното наказание пробация следва да бъде заменено с наказание лишаване от свобода при спазване редукцията, регламентирана в чл. 43а т. 3 НК. Така наказанието лишаване от свобода, което следва да бъде определено след замяната на остатъка на неизтърпяната част от наказанието ПРОБАЦИЯ, което е в размер на 6 месеца и 26 дни, е в

размер на ТРИ МЕСЕЦА И ТРИНАДЕСЕТ ДНИ.

Основателно е и искането, че в случая са налице препоставките, регламентирани в чл. 66 НК. Видно от приложената справка за съдимост преди настоящото осъждане Р. Б. е бил реабилитиран за всички предходни осъждания и няма пречка в случая изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода да бъде отложено за минималния изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане в сила на настоящото определение.

С оглед настъпилата реабилитация съдът намира, че Р. Б. не е осъждан на лишаване от свобода за престъпления от общ характер и за постигане целите на наказанието и преди всичко за неговото поправяне не е наложително той да търпи ефективно така наложеното наказание. По този начин в максимална степен ще се постигне баланс между законовите предпоставки, свързани с неизпълнение на наказанието пробация и житейската справедливост, търсена от първоинстанционния съд.

Предвид на изложеното Пловдивският апелативен съд и

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение № 1392/27. 10. 2022 г., постановено по ЧНД 1087/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд и вместо това:

ЗАМЕНЯ, на основание чл. 43а т. 2 НК, остатъка от наложеното наказание ПРОБАЦИЯ на Р. Р. Б. с присъда № 49/08. 06. 2020 г. по НОХД № 264/2020 г., по описа на РС Пазарджик, с наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА в размер на ТРИ МЕСЕЦА И ТРИНАДЕСЕТ ДНИ.

ОТЛАГА на основание чл. 66 НК изпълнението на замененото наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане в сила на настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____